

Het Sportblad.

Officieel Orgaan van den Nederlandschen Voetbalbond.

12^e Jaargang.

AMSTERDAM, 5 Augustus 1904.

N°. 31.

VOETBAL.

BONDSNIEUWS.

BESTUUR:

Jasper Warner, Zwolle, 1ste Voorzitter.
J. W. de Goeje, Elspeet, 2^e Voorzitter.
J. Hekkenberg, Corn. Schuytstr. 10, Amsterd.,
Secretaris-Penningmeester.

Commissarissen: J. J. v. d. Berg, Grootte
Houtstraat, Haarlem; A. J. Bronkhorst,
Jonkerfransstraat 55, Rotterdam; J. G. Coster,
Noordeinde 99, 's-Gravenhage; D. J. C. Dijkers,
Brink 105, Deventer; P. A. de Haan, Eebuurt
14, Leeuwarden; C. A. W. Hirschman, P. C.
Hooftstr. 78, Amsterdam.

Correspondentie.

Gedurende de afwezigheid van den heer
J. Hekkenberg, wordt men verzocht tot een
nader te bepalen datum alle brieven en
stukken betreffende het secretaris-penning-
meesterschap aan onderstaand adres te
zenden.

P. C. Hooftstr. 78. C. A. W. HIRSCHMAN.
Amsterdam.

Adresverandering.

D. Hans, Amsterdam, Spuistraat 148.

Ledenlijst.

Bedankt als w. l. van den N.V.B.:
W. K. Moraux, J. Baert de la Faille, J. G.
Horstink, F. Friebeles, W. C. G. Roldanus,
L. Schalkwijk, J. H. Ribbink, J. K. Tromp,
H. Walraven, J. C. de Haan, leden van „Quick”,
te Amsterdam.

Geroyeerd

wegens wanbetaling:
Kamper V.V. „Unitas”.
De namen van de leden dezer vereenigingen
zullen later worden gepubliceerd.

C. A. W. HIRSCHMAN,
Waarn. Secr.-Penningmeester.

NOTULEN der Algemeene Vergadering
van den N.V.B., gehouden te Am-
sterdam, in Hotel du Commerce, op
Zondag 26 Juni 1904.

(Stot.)

Indeeling der competities.
Hinlopen bekomt het woord ter verdediging

zijner motie. De indiening daarvan, zegt spreker,
is door hem reeds in September 1903 geschied,
doch waar door omstandigheden niet voor heden
een alg. verg. plaats vond, daar wenschte hij
de toen ingediende motie te handhaven. Hij
herinnert er aan, dat door hem reeds terstond
tegen het drie-afdeelingen systeem is gestreden
en de praktijk heeft bewezen, dat spreker gelijk
had. In principe wenschte hij het twee-afd-
systeem weder ingevoerd te zien; hoe het nader
zal uitgewerkt worden, laat hij gaarne aan het
B.B. over, doch hij wenschte de vergadering
eenige zekerheid te geven, dat aan dezen hoofd-
wensch tegemoet wordt gekomen. Hij stelt de
volgende motie voor:

„De Algemeene Vergadering van den N.V.B.;
„gezien de indeeling der eerste klasse com-
„positie in drie afdeelingen zooals die laatste
„twee jaren bestaan heeft;
„van oordeel dat een dergelijke indeeling
„niet is in het belang van het Nederlandsche
„voetbalspel;

„draagt het Bestuur op dusdanige maatregelen
„te nemen, dat de eerste klasse vereenigingen
„weder in 2 afdeelingen worden ingedeeld.”

Warner zegt, dat de beslissing hoe ingedeeld
zal worden, ten slotte aan het Bestuur verblijft,
volgens reglement; de vergadering kan hoog-
sters een wenschelijkheid uitspreken.

Hinlopen meent, dat die wenschelijkheid
toch wel in bepaalde opdracht kan bestaan, op
die manier wordt aan de zaak meer klem bij-
gezet.

Nadat Warner, en met hem verschillende
Bestuursleden, verklaard hebben een dergelijke
opdracht niet te zullen aanvaarden, wijzigt de
voorsteller de woorden „draagt op” in „ver-
zoekt”.

Knuttel wijst er op, dat met dit voorstel
een inkrimping der 1^e klasse vereenigingen
moet plaats vinden. Is de voorsteller van
meening, dat dit reeds het volgend seizoen
dient te geschieden?

Hinlopen antwoordt, dat dit geleidelijk kan
gebeuren: in 1905 zou men dan het voorstel
in werking kunnen doen treden.

Tienhoven acht een competitie van 12 Wes-
telijke clubs mede te groot; inkrimping zal
plaats moeten vinden langs geleidelijken weg;
daarom acht hij dit voorstel wel gewenscht.

Gratama acht bij dit voorstel benadeeling
van het Oostelijk voetbal in 't oog loopend;
gaat men inkrimpen, dan zullen de Oostelijke
vereenigingen het eerst aan de beurt zijn en
langzamerhand het Oosten van 1^e klasse voet-
bal verstoken.

Hinlopen weerlegt dit: van de 18 vereeni-
gingen, kan men in 1905 10 eerste klasse
vereenigingen laten bestaan; dat kunnen dan

6 Westelijken en 4 Oostelijken zijn en daarmee is het Oosten niet geschaad.

Gratama houdt vol, dat benadeeling van het Oosten uit dit voorstel volgt. Ten onrechte, ook omdat een maatstaf tusschen Oost en West blijft ontbreken, neem de jongste wedstrijden, toen P.W. vrij gevoelig door H.B.S. en Velocitas is aangeslagen; maar men vergeet, dat de Enschedeërs met vele invallers waren, en daardoor geen gevolgtrekkingen kunnen worden gemaakt. Bij het voorstel Hinlopen wordt Hercules naar het Oosten overgebracht; gevolg: benadeeling van het algemeen belang, waar zijn vereniging een deel van dit belang vormt, en er beslist mede geschaad zou zijn. In Utrecht bestaat geen animo voor Oostelijk voetbal — men wenscht in het Westen te spelen. Indeling in het Oosten zou de nekslag voor zijn vereniging en Utrechtsch voetbal zijn. Met de straks in te dienen en reeds veel besproken motie-Haarlem, staan we op veel zuiverder terrein: hier wordt niemand benadeeld.

Warner zegt steeds een tegenstander van de tegenwoordige indeling te zijn geweest. Toch gaat man thans de zaak erger maken dan ze inderdaad is. Men vergeet dat hoofdzak moet blijven een aangename competitie en dat dit eerder van afdelingen van 6 clubs dan van 12 clubs is te wachten.

Kleijn sluit zich hierbij aan. Aan de reorganisatieplannen liggen, naar het schijnt, eenige axioma's ten grondslag. Beschouwen we deze axioma's nader, dan blijken ze niet steekhoudend. Omdat de spelkwaliteit, naar men zegt, achteruitgegaan is, wenscht men verandering; men vergeet dan dat van deze verandering toch moeilijk verbetering van spelkwaliteit kan verwacht worden. Trouwens die beweerde achteruitgang is meer schijn dan werkelijkheid: men ziet geen reclame-stukjes meer, onze spelers werken met een minder in 't oog vallende doch bedachtzamer en juistere tactiek. Waarom de huidige indeling daarom omver te gooien?

Hinlopen blijft er bij dat de tegenwoordige competities te klein zijn. Een 1e kl. vereniging heeft niet genoeg aan 10 wedstrijden, voelt voor friendlygames geen animo en verslapt daardoor.

Stol acht mede den achteruitgang toe te schrijven aan te weinig wedstrijden.

Hekkenberg stelt voor de moties niet achter-eenvolgens, doch gezamenlijk te behandelen; men kan ze dan tegen over elkander in debat brengen en ten slotte zijn keus bepalen.

Na eenige discussie stemt Warner hierin toe. Hinlopen zegt dat de motie Haarlem van de zijne niet verschilt.

Stol wijst er op dat zijn motie meer gedefinieerd is, en leest deze voor:

„De vergadering enz. enz. spreekt de wensche-lijkheid uit, te beginnen met het seizoen 1904—05, over te gaan tot het vormen van „één eerste klasse westelijke competitie, bestaande uit alle eerste klasse westelijke verenigingen t.w.:

„Ajax; H.B.S.; H.F.C. R.A.P.; Sparta; Haarlem; Hercules; H.V.V.; Rapiditas; Velocitas „D.F.C. en Quick;

„met dien verstande, dat jaarlijks aan Leinde van het seizoen de drie laatste eerste

„klassers promotie-wedstrijden spelen met de „kampioen der geheele westelijke tweede klasse, „om slechts één plaats in de eerste klasse com- „petitie, totdat een aantal verkregen zal zijn — „volgens voorsteller 10 — dat wenschelijk zal „blijken te zijn voor een regelmatig verloop „dezer competitie;

„dat voor het e.v. seizoen de wedstrijden bij „uitzondering op 15 September zullen aanvangen; „dat de eerste klasse verenigingen — bij „wijze van proefneming — gedurende het sei- „zoen 1904—05 vrijgesteld worden van de twee „eerste Bekeronden;

„dat de indeling der westelijke tweede klasse- „competitie geschiedt volgens het aangegeven „voorstel Bronkhorst”.

Gratama beveelt de motie Haarlem aan — als duidelijker uitdrukkende wat men wil dan de vage motie Hinlopen.

v. Enst zou gaarne vernemen wat de heer Hekkenberg van de plannen denkt.

Loosjes beveelt de motie de Kanter aan — gepubliceerd in de *Sportkroniek*. Het groote voor- deel hiervan acht hij dat, zonder overvoering, alle clubs in het westen bijeengebracht worden.

Jonker bestrijdt de motie de Kanter. Deze tornet aan verkregen rechten. Hij haalt, te dien aanzien, Coster's woorden aan, door hem als Redacteur van 't Sportblad neergeschreven, en verklaart hiermede volkomen samen te gaan. Degadatie van twee clubs is en blijft een grootte onbillijkheid.

Hekkenberg bekamt het woord. Voor alle moties gevoelt spreker iets. De bezwaren er aan verbonden schijnt men echter niet te zien of te licht te tellen. Zoo de motie-Haarlem, die spreker acht practisch onuitvoerbaar. 12 Clubs in een competitie gaat niet; 10 clubs zou alleen dan gaan, wanneer we geen kampioenswed- strijden hadden, deze moeten bij de motie-Haar- lem ook gespeeld worden. Men wenscht 15 Sep- tember te doen beginnen, maar vergeet, dat Amsterdam hiertoe in de practische onmo- gelijkheid verkeert; men wenscht de ver- eenigingen vrij te stellen van de beide eerste bekeronden, maar vergeet dat door het grootere aantal verenigingen, dat in de laatste ronden deelneemt, het aantal ronden vermeerderd. Stel dat 30 clubs inschrijven, dan zijn thans 5 ronden noodig. Komen nu een aantal verenigingen eerst na de twee eerste ronden, dan krijgt men 7 ronden, verminderd met de beide vrijstellingen maakt eveneens 5 ronden. De praktijk heeft aangetoond, dat feestdagen niet voor de competitie bestemd kunnen zijn. Men wenscht uitbreiding der com- petities — doch zie thans eens naar Velocitas — dat nu reeds onophoudelijk vrijstelling en uitstel vraagt! Men vergeet, dat er met het kampioenschap nog drie wedstrijden verloren gaan; één beslissende wedstrijd toch, kan hier- voor niet voldoende geacht worden. Spreker rekent uit, dat in een seizoen 28 Zondagen be- schikbaar zijn; rekent men nu nog de plaatselijke ontmoetingen, waarop de verenigingen volgens reglement recht hebben, dan komt men tot 23 wedstrijden in 28 Zondagen. Een practische onmogelijkheid dus!

Ook het voorstel de Kanter heeft grootte bezwaren, die spreker nader aantoonst.

In het oosten vergeet men, dat de reizen veel grooter zijn en dat een kleinere competitie zeer gewenscht is.

De oplossing moet, volgens spreker, gezocht worden in één eerste klasse competitie van 10 clubs over het geheele land; hier bestaat de mogelijkheid tot uitspelen, waar geen kampioenswedstrijden gespeeld behoeven te worden en kunnen de plaatselijke ontmoetingen in wezen blijven. Afschaffing voorts van degradatiewedstrijden, maar in eens de laatste in de 2e klasse brengen. Ten slotte zet spreker zijn plan tot indeeling van de 2e en 3e klasse competitie uiteen.

De Goeje wenscht één opmerking te maken naar aanleiding van hetgeen door den heer Hekkenberg is gezegd: het voorstel tot afschaffing der degradatiewedstrijden acht hij in de praktijk uiterst gevaarlijk. In het Westen ontloopen, althans op het oog, de krachten elkander niet veel. Neem echter het Oosten: daar zou nummer laatst zonder slag of stoot verdronken moeten worden door een club als b.v. de Tubanters. De niet uitvoerbaarheid van het twee-afdeelingen systeem kan betwist worden. Met wat goedn wil stuurt men het ver. Men kan door afschaffing van den Holdert-beker voor de westelijke 1e klassers een groot aantal Zondagen winnen; die maatregel schijnt hem gewenscht. Men moet iets opofferen om tot een goede oplossing te komen: de competitie hebben ten allen tijde verre boven den Holdert-beker gestaan; bekerwedstrijden zijn tot op zekere hoogte steeds weinig populair gebleven. Coster sluit zich geheel aan bij hetgeen door den heer de Goeje is betoogd. Hij meent te mogen aannemen dat de algemeene stemming is voor het twee-afdeelingen-systeem, we moeten dus een weg zoeken om hiertoe te geraken. Afschaffing van den Holdert-beker voor de westelijke 1e klassers schijnt ook hem aangewezen; hij zou den heer Hekkenberg willen verzoeken na te rekenen in hoeverre er meer Zondagen noodig zijn voor een competitie van 12 clubs met afschaffing van den Holdert-beker en desnoods plaatselijke ontmoetingen, dan wel een van 10 clubs over het heele land, zooals de heer Hekkenberg voorstelt, met Holdert-beker en plaatselijke ontmoetingen.

Knuttel heeft allen eerbied voor de inderdaad schitterende wijze, waarop de heer Hekkenberg zijn voorstel heeft verdedigd; overtuigd heeft het hem echter niet. In het bijzonder ziet hij in de door Hekkenberg voorgestelde plannen een ondergang voor het Oosten: Oostelijke clubs zullen langzamerhand uit de rij der 1e klassers verdwijnen.

Stoll wijzig, gehoord de debatten, de motie in dien zin, dat afschaffing van den Holdert-beker voor de Westelijke 1e klassers — in plaats van vrijstelling van de twee eerste rondes — er in opgenomen wordt.

Hinlopen handhaaft zijn motie, die alsnu in stemming komt en wordt verworpen met 5 tegen 34 stemmen.

Voor stemden: Swift bis, Haagsche V.B., N.O.A.D., Velocitas, Vitesse.

Tegen stemden: Olympia, H.V.V., Rott V.B., Gorum, Quick (A'f.), D.V.S., Ajax (A'dam), Quick (Nijm.), P.W., D.F.C., A.V.V., Saturnus,

Haarl. V.B., H.F.C., Quick (Haag), Haarlem, Hercules (U.), E.D.O. (A'dam), Volharding, Brab. V.B., Wilhelmina, Unitas (R'dam), Amst. V.B., A.F.C., Warner, Knuttel, Coster, Bronkhorst, Engelberts, Wijnmalen, de Haan, de Goeje, Hekkenberg.

Thans wordt in stemming gebracht de gewijzigde motie Haarlem, welke wordt aangenomen met 21 tegen 16 st. en 1 in blanco *).

Voor stemden: Swift bis, N.O.A.D., U.D., Gorum, Velocitas, Quick (A'dam), Quick (A'foort), Ajax (A'dam), Quick (Nijm.), P.W., D.F.C., A.V.V., Haarl. V.B., Quick (Haag), Haarlem, Hercules, Unitas, A.F.C., Coster, de Haan, de Goeje.

Tegen stemden: Olympia, H.V.B., H.V.V., Rott V.B., D.V.S., Saturnus, H.F.C., Volharding, Brab. V.B., Wilhelmina, Amst. V.B., Knuttel, Engelberts, Wijnmalen, Warner, Hekkenberg.

Blanco: Bronkhorst.

Nadat Musly de tweede elftallen van verenigingen aan de zorg van het Bestuur heeft aanbevolen en Coucke gevraagd heeft of spoedig een volgende algemeene vergadering kan worden te gemoet gezien, daar door hem gaarne nog de zaak Groothoff behandeld zou zijn, sluit Warner te 7 uur de vergadering.

v. Enst brengt, namens de aanwezigen, den voorzitter een woord van dank voor zijn leiding.

De Commissaris,
J. G. COSTER.

*) De authenticiteit dezer stemming kan nog niet worden aangenomen, daar de controle hierbij heeft ontbroken. Speciaal omtrent Quick (A'dam), Vitesse en E.D.O. bestaat onzekerheid. Ontdekte fouten gelieve men spoedigst aan den schrijver op te geven.

HOLLANDIA TAFELWATER
HAARLEM.

Cricket.

Nederlandsche Cricket Bond.

Bestuur.

H. S. Isbrücker, Voorzitter, Barentszstraat 29, den Haag;
L. H. Koolhoven, vice-Voorzitter, Overveen;
C. J. Groothoff, 1e Secretaris, Ceintuurbaan 248, Amsterdam;
S. J. R. de Monchy, Penningmeester, Jan v. Nassastraat 40, den Haag;
J. R. van der Pot, 2e Secr., Nieuwe Rijn 45, Leiden;
G. A. de Koster, Commissaris, Stationsweg, Leiden;
J. Hekkenberg, Commissaris, Corn. Schuytstraat 10, Amsterdam.
Secretarissen der toegetreden verenigingen:
A.C.C., E. B. van Lier, Joh. Verhulststraat 49, Amsterdam;
Ajax, J. J. Kloots, Haarlemmerstr. 268, Leiden;

's-Gr. C.C., C. J. Milo, Heerengracht 10a, den Haag;

Rood en Wit, J. J. Swens, Baan 21a, Haarlem;

Victoria, W. Hazen, Oost Zeedijk 206, R'dam.

Volharding, P. W. v. Doorn, Willemsparkweg 115, Amsterdam;

Achilles, W. Hazen, Oost Zeedijk 206, R'dam;

A.V.V., B. Brouwer, Linnaeusstraat 57, Amsterdam;

Olympia, J. C. de Haan, Roelof Hartstraat 168, Amsterdam;

R.C.C., J. du Saar, Dijkstraat 155, Rotterdam;

V.O.C., J. v. d. Leek, Noordplein 45, Rotterdam.

Heeren Secretarissen worden verzocht mij zoo spoedig mogelijk eventuele onnauwkeurigheden in deze opgave mede te deelen.

Wedstrijdprogramma.

1e Klas.

7 Aug. 's-Gr. C.C.—Victoria, Volharding—A.C.C.

14 " Rood en Wit—Ajax, Victoria—Volharding.

21 " Amstels C.C.—Volharding

28 " Rood en Wit—Victoria, Ajax—Volharding, 's-Gr. C.C.—A.C.C.

2e Klasse A.

14 Aug. 's-Gr. C.C. II—A.C.C. II.

21 " 's-Gr. C.C. II—Achilles.

4 Sept. Achilles—A.C.C. II.

2e Klasse B.

7 Aug. V.O.C.—Olympia.

14 " Olympia—R.C.C.

Het Bestuur houdt zich het recht van eventuele wijziging in deze programma's voor.

De 1e Secretaris,

C. J. GROOTHOF.

Ceintuurbaan 298, Amsterdam.

Gemiddelden A.C.B.

Gewone Competities.

1e Afd. Batting:

	R.	H.S.	I.	N.O.	Gem.
1 Schutte (Olympia I)	128	23	14	2	10.67
2 C. v. Orden (Albion)	115	23	11	—	10.45
3 Versteeg (H. I)	112	42	12	—	9.33
4 Schalkwijk (V. II)	55	41	6	—	9.17
5 v. d. Stadt (Albion)	91	23	12	1	8.27
6 C. Bujs (Albion)	86	19	11	—	7.82
7 de Wit (Albion)	78	19	12	2	7.80
8 R. v. Iterson (V. II)	36	14	7	2	7.20
9 W. Brouwer (A.V.V.)	71	25	10	—	7.10
10 F. Rincker (V. II)	42	24	6	—	7. —
11 J. E. Avis (Albion)	54	20	8	—	6.75
12 Heemskerk (V. II)	54	14	8	—	6.75
13 v. d. Goot (Albion)	74	18	11	—	6.73
14 F. v. d. Lee (O. I)	93	35	14	—	6.64
15 J. v. Milligen (A.V.V.)	53	12	10	1	5.89
16 Kunst (A.V.V.)	41	18	8	1	5.86
17 G. Andries (H. I)	64	18	11	—	5.82
18 Brincker (H. I)	66	18	12	—	5.50
19 H. C. v. d. Berg (O. I)	70	16	13	—	5.38
20 Langeraar (H. I)	48	14	11	2	5.33
21 Brandt (H. I)	40	9	10	2	5. —

Bowling:

	O.	R.	W.	Gem.
1 J. v. Milligen (A.V.V.)	65 ² / ₆	125	37	3.38
2 C. Bujs (Albion)	117 ² / ₆	184	53	3.47
3 Prior (H.I.)	91 ⁴ / ₆	185	45	4.11
4 v. d. Goot (Albion)	124 ⁴ / ₆	265	58	4.57
5 Pel (A.V.V.)	57 ⁴ / ₆	133	29	4.59
6 Mulder (V. II.)	66 ¹ / ₆	127	27	4.70
7 J. C. Sweijs (V. II)	40 ³ / ₆	88	18	4.89
8 v. d. Berg (Ol. I)	82 ² / ₆	228	44	5.18
9 F. v. d. Lee (Ol. I)	110 ⁴ / ₆	258	46	5.61

2e Afd. Batting:

	R.	H.S.	I.	N.O.	Gem.
1 Hartog (V.V.V. I)	90	47	7	2	18. —
2 A. Sweys (V. III)	187	47	15	2	14.88
3 Brossois (V.V.V. I)	128	49	13	3	12.80
4 Helmaig (Holl. II)	105	53	9	—	11.67
5 H. Grootmeijer (V.V.V. I)	130	68*	13	1	10.88
6 v. Leuven (V.V.V. I)	136	29	13	—	10.46
7 J. Grootmeyer (V.V.V. I)	125	37	12	—	10.43
8 Monshouwer (H. II)	90	16	10	1	10. —
9 Glasbergen (V.V.V. I)	111	27	13	1	9.25
10 J. v. d. Berg (Vict.)	116	32*	15	2	8.92
11 Jaburg (Vict.)	82	28	10	—	8.20
12 J. C. de Haan (Ol. II)	56	20*	8	1	8. —
13 J. Wagener (V. III)	77	25	10	—	7.70
14 W. Grootmeijer (V.V.V. I)	100	29	13	—	7.69
15 J. Thomas (Holl. II)	30	25	5	1	7.50
16 W. Jansen (V. III)	48	8	10	3	6.86
17 Th. Andries (H. II)	45	18	8	1	6.43
18 Lindner (Vict.)	87	27	15	1	6.21
19 S. v. Milligen (V. III)	47	34	8	—	5.88
20 Wijnoogst (Vict.)	44	23	9	1	5.50
21 v. d. Poll (Vict.)	74	31	14	—	5.29

Bowling:

	O.	R.	W.	Gem.
1 v. Leuven (V.V.V. I)	107	198	65	3.05
2 P. v. d. Bergh (V. III)	92 ² / ₆	172	51	3.37
3 Schmeinek (Vict.)	95 ⁵ / ₆	161	46	3.50
4 v. Klaveren (V.V.V. I)	68 ³ / ₆	135	38	3.56
5 Rübenkamp (H. II)	68 ⁴ / ₆	140	37	3.75
6 Wüst (H. II)	67	106	27	3.93
7 J. Breider (H. II)	63	103	25	4.12
8 A. Sweijs (V. III)	127 ¹ / ₆	248	59	4.20
9 J. C. de Haan (O. II)	76 ⁵ / ₆	118	28	4.21
10 de Vries (V.V.V. I)	148 ¹ / ₆	267	62	4.31
11 K. v. d. Lee (Ol. II)	61	97	22	4.41

A. DE HAAN Az.,
Secretaris.

De Geschiedenis van Cricket.

Wanneer men spreekt en schrijft over cricket als „a good old English sport” vergeet men dat cricket feitelijk een modern spel is.

Het cricket zooals het hier bekend is en gespeeld wordt is, als men zeer ruim rekent, een uitvinding van de laatste honderd vijftig jaar, terwijl het eerst in de laatste 40 jaar zijn tegenwoordige volmaaktheid bereikte. Het is bekend dat reeds in 1272 de Engelsche Koning Edward I groote sommen uitgif voor een spel dat zijn kleinzoon (later Edward II) gaarne beoefende en dat „creag” genaamd was, terwijl in de historie van de vier volgende eeuwen enkele

malen gewag gemaakt wordt van „krikkett”.

Eerst de uitvinding van de tegenwoordige speelbenodigdheden heeft het spel op zijn tegenwoordige standplaats gebracht.

Neem b.v. de geschiedenis van het wicket.

De eerste beschrijving daarvan dagteekent van 1700, toen het bestond uit 2 stumps een voet hoog en een voet van elkaar verwijderd met een bail er bovenop. Onder die bail tusschen de stumps was een gat gegraven en om iemand uit te rennen moest de bal in dat gat gestopt worden. De batsman moest toen, wilde hij niet uitgerund worden, zijn bat in dat gat steken. Nu ongeveer 200 jaar geleden werd dit primitieve wicket verbeterd. De stumps werden 22 inches lang en kwamen slechts 6 inches van elkaar te staan. De crease werd toen in den grond uitgestoken.

In 1774 werden de verschillende op het gebied van cricket bestaande gebruiken verzameld en tot een reglement vereenigd, waarbij ook dit wicket als standaard werd aangenomen, hetgeen echter slechts korten tijd duurde.

Reeds in 1775 werd een derde stump toegevoegd, daar natuurlijk de rechte ballen van den bowler door het wicket gingen, zonder de bail af te werpen. In 1798 werd het wicket weer vergroot, n.l. 24 inches hoog en 7 inches breed, terwijl het in 1816 weer 2 inches hoger werd. Eerst in 1817 kreeg het zijn tegenwoordige afmetingen 27 inches hoog en 8 inches breed, terwijl tegelijkertijd de bail, die tot nog toe uit één stuk hout bestond, in tweeën verdeeld werd.

Feitelijk is dus het spel met onze tegenwoordige wickets nog geen honderd jaar.

Het moderne bat is nog van jonger datum. In het begin der 18e eeuw was het slechts een stok, van anderen omgebogen en alleen geschikt om ballen lange den grond te slaan.

Langzamerhand werd het breder en zwaarder, maar eerst ongeveer in 1746 kreeg men een recht bat. Ieder speler maakte destijds zijn bat naar eigen smaak, hoewel b.v. de Hambledon-Club eenige bepalingen betreffende de breedte maakte.

Eerst in 1800 leerde Fennex aan de cricketers hoe zij vooruitspelen moesten. Tot op dat oogenblik had niemand er aan gedacht om naar voren te komen teneinde een bal te stoppen of te slaan voor hij pitchte. De nieuwe methode was natuurlijk weer van invloed op den vorm der bats, maar eerst in 1828, toen Felix voor het eerst „cutting” en „off-driving” in voerde, kregen we bats met bladen en een handvat, zoals we die tegenwoordig kennen.

Battinggloves kwamen ongeveer in 1826 in gebruik toen de invoering van het roundarm bowlen het noodig maakte dat de batsman zijn handen beschermde voor opkomende ballen. Beenbeschermers waren reeds eenigen tijd eerder bekend maar nog in zeer primitieven vorm, het waren gewoonlijk stukken hout die tegen het scheenbeen gebonden werden.

Later werden deze houten platen gesplitst in kleinere latjes die aan elkaar bevestigd werden en die met riemen werden vastgegespt. De vroegere houten platen zijn thans veranderd in de moderne met bucskin bekleedde legguards.

De eerste ballen waren van hout en ongeveer

zoo groot als een tennibal.

De verandering in een veerkrachtig, met leer bekleed lichaam ging sneller dan de verandering der bats, want in een plaat van „Miss Wicket”, gedateerd 1770, heeft de bal reeds zijn tegenwoordigen vorm met stevige naden. De eigenaardige roode kleur is een fabrieksgeheim. Verschillende proeven zijn genomen met andere kleuren, groene en bruine ballen zijn op de markt gebracht. Steeds is men echter op de roode kleur teruggekomen daar het bleek dat roode ballen het best op groene velden te volgen zijn.

Het grootste bewijs voor het moderne van cricket ligt echter wel in de „delivery”. Overhands bowlen is nog geen 40 jaar oud en tot 1827 waren alleen „lobs” geoorloofd. Tot het midden der vorige eeuw was bowlen niet veel meer dan hard rollen van den bal naar het wicket. Evenals kleine jongens die als zij voor het eerst beginnen te bowlen niets dan „daisy-cutters” (letterlijk madeliefjes-snijders; ballen die dus zeer laag bij den grond blijven) bowlen, zoo bestond ook de aanval der eerste cricketers steeds uit laagblijvende ballen.

David Harris bracht het eerste het bowlen met een zekere lengte in gebruik, welke ballen men aanvankelijk „three quarterballs” noemde. Inplaats van te bowlen met een half dozijn sprongetjes langs den grond, liet hij den bal op driekwart van het wicket pitchten, zoodat de bal slechts eenmaal den grond raakte. Tegelijkertijd werd de off-break uitgevonden. Het indraaien van den bal van leg scheen toen al lang bekend te zijn. Met het oog op dit bowlen, waarbij de bal met één sprong van wicket tot wicket ging, werden langzamerhand ook de bats breeder gemaakt.

De eerste poging om round-arm bowling in te voeren dateerde van 1790. Het werd verboden en in spijt van verschillende pogingen, verklaarde in 1816 de M.C.C. „the ball must be delivered with the hand below the elbow”.

Eerst in 1828 werd round-arm bowlen als wettig erkend, terwijl het nog een 30tal jaren duurde eer men het tegenwoordige overhands bowlen veroorloofde. Aanvankelijk werd dit soort bowlen als gooiën beschouwd.

In 1845 kwam er weer een nieuwe bepaling waarbij uitdrukkelijk werd vastgesteld dat alle ballen die losgelaten werden als de hand boven den schouder was, no-balls waren. Eerst met de erkenning van overhands bowlen in 1865 begon feitelijk het tegenwoordige cricket.

Het cricket in ons land dagteekent van ongeveer 1856 toen in Utrecht een studentenclub Mutua Fides het spel beoefende. Van dit oer-cricket is echter weinig bekend en eerst in de tachtiger jaren begon het spel er meer in te komen. Engelsche leeraren op het instituut Noorthey hebben hiertoe veel meegewerkt. Aanvankelijk werd hier ook uitsluitend onderhand gebowld en eerst in 1882 lezen we van een wedstrijd te Hilversum tusschen de Hilvers. C.C. en Rood en Wit waarbij 2 der Hilversummers overhands bowlden, of zoodals men dat noemde „overhandelden” hetgeen toen als iets heel bijzonders gold.

Dat de batsman, gewoon aan de bekende „longhops” eerst met het overhands bowler niet erg overweg konden bleek bij den wed-

strijd in den Haag tusschen de Haagsche C.C. en het Haarlemsche Progress (23 Sept. '83) waarbij de overhandse bowler J. Voet het grootste aandeel in de Haagsche overwinning had. Progress maakte n.l. 14 en 10 waarbij Voet 11 wickets voor slechts 5 runs nam.

Later in 1885, den tijd van Isbrücker, Postuma, Hoefelman, Feith en andere werd er hoofdzakelijk overhandse gebowld, en Postuma was toen reeds gevreesd wegens zijn offbreak ballen. Reeds in 1774 toen de eerste regels voor het spel werd vastgesteld, werden en bepalingen gemaakt voor no-balls (met den voet over de bowlingcrease komen) en byes.

Wides werden eerst in 1828 gestraft, voor dien tijd kon een bowler zooveel wides gooien als hij maar wilde zonder dat zijn partij er door benadeeld werd. Legbyes werden eerst in 1850 officieel door de M.C.C. erkent, hoewel ze reeds vroeger in sommige streken aangeleerd werden.

Van umpires hoorde men reeds 200 jaar geleden terwijl tot de 18e eeuw de runs getoond werden door het geven van kerven in een stok met een extra diepe voor elke 10 runs. De runs werden tezamen genoteerd, personele scores waren dus niet bekend. Tot voor ongeveer 30 jaar moest elke slag worden uitgelopen, er waren dus geen boundaries en Dr. Grace herinnert zich nog zeer goed dat hij dikwijls tusschen de toeschouwers door moest hollen om den bal te halen, de toeschouwers werden zelfs meermalen geblesseerd en het was dan ook hoofdzakelijk voor de bescherming van het publiek dat de boundaries vastgesteld zijn.

40 jaar geleden werden evenals thans ook de gemiddelde den speler opgemaakt maar deze opgaaf bevatte heel wat meer gegevens dan tegenwoordig.

De tegenwoordige gemiddelde van een batsman geven aan: zijn totaal runs, aantal innings en not outs, zijn hoogste score en het gemiddelde per innings.

In 1851 bestond een gemiddelde lijst uit niet minder dan 14 kolommen. Behalve de 5 reeds genoemde kolommen had men nog (1) het aantal gespeelde wedstrijden, (2) het grootste aantal runs in een wedstrijd, (3) het kleinste aantal runs in een wedstrijd, (4) het aantal malen dat hij gebowld was (5) gevangen, (6) run out, (7) legbeforwicket, (8) stumped, (9) het gemiddeld aantal runs dat hij per over maakte. De bowling analyse was aangevuld met (1) het gemiddeld aantal runs op iederen over gescoord (2) het aantal ballen voor het nemen van elk wicket benodigd, (3) het aantal wides (4) het aantal noballs en (5) het gemiddeld aantal wickets genomen per innings.

De geest van het spel is er sedert men het wedden en ander geldmakerijen van het veld verbande er veel op verbeterd.

Het enige wat bij cricket niet veranderd, is de lengte van de pitch die van af de vroegste tijden 22 yards lang geweest is.

De Competities.

De N.C.B.-competitie-leider behoeft zich dit seizoen allerminst over het weer te beklagen. Een voortdurend mooie zomer zorgt er dan

ook voor, dat het competitie-rad zeer regelmatig afloopt. Daarom juist is het zoo jammer, dat 24 Juli verloren ging, doordat de Noord-Hollanders geen elftal bij elkaar konden krijgen.

De laatste Zondag in Juli bracht alle eerste klassen in het veld. Volharding triompheerde voor de negende maal van dit seizoen en sloeg ditmaal Ajax met een negental wickets, hoewel de A'dammers zich voor ditmaal met een klein totaal tevreden moesten stellen, omdat hun leidsman met het bat faalde, doch daarentegen met den bal eventjes 7 slachtoffers voor slechts 35 runs maakte.

Was de ontmoeting 's-Gravenhaagsche-Rood en Wit vorig seizoen, in den Haag heel wat spannender (Rood en Wit won toen met 1 run), ditmaal toonde de Haagsche zich overwegend sterker. De held van den dag was ontegenzeggelijk Mr. Feith, die een prachtige 85 bij elkander sloeg, en zich toen door zijn partner uitgerund zag, op het moment dat er een century van dezen sympathieken speler werd verwacht. De Haagsche captain werd dapper ter zijde gestaan door den betrekkelijk nieuwen ster M. E. Schröder, die zich met 46 tevreden stelde. Al de andere Hagenaars brachten iets tot de score bij, waarvan het totaal 169 werd. Postuma nam 6 wickets, doch ten koste van niet minder dan 74 runs. Rood en Wit bracht het tot 84 in de eerste innings, had de follow-on, accepteerde die dankbaar, deed ditmaal beter door een totaal van 86 voor 4 wickets neer te maken. Toen werd er gestaakt, en boekte de Haagsche eene overwinning met 85 runs op de eerste innings.

Amstels, onvolledig, trok naar Victoria in Rotterdam, waar ook al over onvolledigheid werd geklaagd. Amstels, dat eerst aan bat ging bracht het slechts tot 97, doordat een jong Achilles left hand bowler, Lutz genaamd, waarin veel stof zit, razend succes had, door 6 wickets voor 28 te nemen. J. C. Schröder, die goed op dreef was, werd evenals Mr. Feith in de Residentie dwazelijk uitgerund. En bovendien had Amstels nog pech op de koop toe, doordat Rincker een spier in zijn zijde scheurde, en het bowlen aan anderen moest over laten. Victoria slaagde er toch niet in het totaal der Amsterdammers te overschrijden, zij bracht het tot 73. A.C.C. begon aan een 2e innings, die tot 100 liep, waarvan Schröder een kalme 45 en Proost een krachtige 20. A.C.C. won dus op de eerste innings met 24.

Id Schiedam ging het tusschen R.C.C. en A.V.V. De Amsterdammers hielden zich vrij goed, en vooral Groothoff had een „succesful“ met zijn lobs bowlen. Toch won R.C.C. met een 2-tal wickets en eenige runs.

De stand der diverse competities luidt thans:

1e klasse:				
	Gesp.	Gew.	Verl.	Punten.
Volharding	6	6	0	12
A.C.C.	7	5	2	10
's-Grav. C.C.	8	5	3	8
Rood en Wit	8	4	4	9
Ajax	8	1	7	2
Victoria	8	1	7	2

2e klasse A.

	Gesp.	Gew.	Verl.	Punten.
Volharding II	5	4	1	8
A.C.C. II	3	2	1	4
's-Grav. C.C. II	3	1	2	2
Achilles	3	0	3	0

2e klasse B.

	Gesp.	Gew.	Verl.	Punten.
R.C.C.	5	5	0	10
Olympia	4	3	1	6
V.O.C.	5	1	4	2
A.V.V.	6	1	5	2

Hoofdstedelijk Cricket.

In de eerste klas competitie had Zondag slechts één wedstrijd plaats, en wel de tweede ontmoeting tusschen Olympia en de Zaandammers.

Olympia batte eerst en bracht het tot 62, waarvan de Groot 10 runs had, terwijl Hanley Welton voor de eerste maal uitkwam en met succes, daar hij er 19 maakte.

Albion antwoordde met een innings van 110, waartoe een iegelijk wat bijbracht; niet minder dan 6 menschen hadden dubbele cijfers: De Wit 19, v. d. Stadt 11, van Orden 19, J. E. Avis 11, A. Avis 15, v. Lynen Nomen 11, terwijl Maassen het nog tot 9 not out bracht. H. C. v. d. Berg had als bowler nog het meest succes met 4 voor 26.

De 2e innings van Olympia bracht 88 runs op, waarvan van der Lee 12. De 11 runs noodig voor de overwinning kostte Albion nog 1 wicket. Buys, hoewel anders het succes met de bal op eigen terrein aan zijn partner latende, had nu het meeste succes met 6 voor 27 en 5 voor 14.

Hierdoor is thans Hollandia weer wat vaster op de 2e plaats gekomen, hoewel het de medaille nog volstrekt niet als gewonnen kan beschouwen. Eene overwinning op Volharding II a.s. Zondag is daartoe zeker niet ondienstig, terwijl eene nederlaag een goed deel van eventuele illusies doet verdwijnen. Olympia kan het in het gunstigste geval nog tot een beslissingswedstrijd om de 2e plaats brengen, terwijl en voor Volharding en voor A.V.V. ook bij eenig overleg nog kans bestaat.

In de tweede afdeling nam V.V.V. I de gelegenheid waar om Volharding III te nekken met innings en 51 runs. Dit verscheen met 7 man op het terrein. Zag eerst toe, dat V.V.V. 97 runs bijeen sloeg: Hartog 25, van Leuven 19, J. Grootmeyer 10 en ging daarna voor 19 en 27 uit. Frank Visser was de eenige, die wat presteerde met 10 not out en 16. De rest inclusief. A. H. Sweys faalde totaal.

De kans op het kampioenschap is daar voor Volharding III vrijwel verkeken, daar het nu 6 punten kwijt is en V.V.V. dus niet minder dan 3 wedstrijden zou moeten verliezen om daar nog onder te komen. De eenige die nog een groeje van een kans heeft is Hollandia II, doch een ieder zal moeten toegeven, dat de partijen al heel ongelijk schijnen. Vooral na de vrij povere vertooning die dit elftal tegen Victoria te genieten gaf.

Victoria zonder hare drie bowlers Jaburg, Schmeinck en Schmitz begint met den aanval door van den Berg en Lindner, die met hunne zachte ballen veel succes hebben, want eerst de laatste 2 wickets brengen wat leven in de zeer saaië innings die op 58 sluit. Monshouwer met 16 not out was de eenige met dubbele cijfers.

Victoria antwoordde met een nog vervelender spel, dat nog minder opleverde, n.l. 34 runs. J. v. Vreedenburg ging 1 in en werd pas op den laatsten bal gevangen voor 11 runs. Hij vertoonde goed verdedigend spel.

De 2e innings kwamen de batslui wat meer los. Het 3e wicket van Hollandia viel pas op 51. Helwig 15, Monshouwer 12 en Th. Andries 18 runs. De rest faalde echter en het totaal kwam niet boven de 58 runs.

Het keepen van Hovius was hoogst verdienstelijk. Het stumpen was zeer goed, iets waar men hier al heel weinig op let. Voor de meesten is stoppen de hoofdzak van het keepen, waaraan dan meestal het stumpen wordt opgeofferd. Men bedenkt niet, dat een doorgaande bal misschien een run is, terwijl bij stumpen er zeker een wicket minder te bowlen is. Wij geven gaarne toe, dat keepen een verbazend lastig werk is, doch het is tevens een feit, dat er zoo goed als nimmer voor geoefend wordt, en dit is het zeker wel waard.

Victoria brengt het tot 63 runs, waarvan Lindner er 16 had en verliest dus met ongeveer 20 runs.

De overwinning van Hollandia II op 8 Victoria-menschen was alles behalve schitterend en in dien vorm zal het slaan van V.V.V. vrijwel eene onmogelijkheid blijken.

Van den voorgestelden wedstrijd tusschen een westelijk en oostelijk Amsterdamsch elftal op een weekdag schijnt de animo niet bijster groot te zijn en een Zondag kan men voor dit doel toch heusch niet missen.

Volharding—Ajs x.

Eigeman bracht slechts 8 spelers mede uit Leiden, terwijl tegen twaalf uur zijn wicket keeper, v. Wettum, kwam opdagen. Hsigen kon ook wel niet over een volledig elftal beschikken — v. Renterghem en W. Gerke ontbraken — maar hij had tenminste een voldoende aantal spelers. De Leidsehe aanvoerder wint den toss en zendt Beijerinck en Valk naar den mat. Reeds in den 1e over wordt Valk slachtoffer van Hsigen; evenzo gaat het met Beijerinck en met Grivel en met Van Raadshoven, kortom, er was er maar één die punten maakte en dat was de captain Eigeman. Hij sloeg wat maar even te slaan was en soms nog wat meer en had 24 runs uit een tstaal van 35, voor zeker een kransig stukje werk; de wijze waarop hij Ferman eenige malen naar voren werkte, was prachtig. Hsigen had 6 voor 12 en Ferman 2 voor 22, de laatste bowlde echter veel beter dan zijn cijfers doen vermoeden.

Hsigen en Brouwer openen voor Volharding op Beijerinck en v. Velzen. Punten komen langzaam en als juist de 10 gepasseerd is, wordt Hsigen door Beijerinck gebowld. Dan verdwijnen kort na elkaar Rincker, van Son en

Brouwer; du Bois maakt vlug dubbele cijfers maar bezwijkt voor een bal van v. Velzen, en met de stand 5 voor 40 is Ajax volstrekt nog niet verloren. Ferman speelt echter keurig, wordt geholpen door Sweijns en Schalkwijk, allen maken dubbele cijfers en het totaal wordt nog 80. Beijerinck bowlde listig en had 7 voor 40.

De 2e innings van Ajax loopt wat hooger. Weer falen Beijerinck en v. d. Made, maar weer scoort Eigeman, nu goed bijgestaan door Grivel, die als Ferman Eigeman bowlt, met v. Raadshoven en Boele het punten maken voortzet. Totaal 82. Ferman had met 4 voor 23 de beste bowlingcijfers. Volharding moest nu 38 maken om te winnen. Dit bleek geen zware taak: voor 1 wicket neer, wordt het gewenschte totaal bereikt (Brouwer 19 not out). Zoodat Volharding haar zesde overwinning met 9 wickets behaalde.

Vermelden we ten slotte het keurige keepen van v. Wettum en laten hieronder de volledige scores volgen:

Ajax.

Beijerinck b. Hisgen . . . 1	v. d. Made c. Hisgen b. Ferman 4	
Valk b. Hisgen 0	Valk c. Schalkwijk b. Ferman 0	
v. d. Made b. Ferman . . . 25	Eigeman b. Ferman . . . 23	
Eigeman b. Hisgen . . . 24	Beijerinck b. Du Bois 2	
v. Velzen b. Ferman . . . 2	v. Velzen c. Gerke b. Ferman 1	
Grivel l.b.w. Hisgen . . . 1	Grivel not out 18	
v. Raadshoven b. Hisgen 0	v. Raadshoven b. Hisgen 7	
Valken b. Hisgen 1	v. Wettum c. Ferman b. A. Rincker 8	
Boele not out Hisgen 3	Boele b. A. Rincker . . 12	
v. Wettum absent —	Valken run out 6	
L. B. 1	Extra's 6	
Totaal 185	Totaal 82	

Volharding.

Hisgen bowlde Beijerinck 6 not out	6
Brouwer " v. Velzen 6 not out	19
F. Rincker " Beijerinck 2	
Van Son " Beijerinck 8	
Dubois " v. Velzen 13	
Ferman " Beijerinck 14	
Sweijns " " 10	
Sillevis caught v. Wettum b v. Velzen 1	
Schalkwijk not out 13	bowler Eigeman 9
A. Rincker b Beijerinck 4	
C. Gerke b Beijerinck 0	
B 1 L B 2 = 3 B	4
80	38
	(voor 1 wicket)

Bewlingcijfers.

Hisgen 7	voor 35
Ferman 6	" 45
Du Bois 1	" 19
A. Rincker 2	" 10
Beijerinck 7	" 47
v. Velzen 3	" 37
Eigeman 1	" 10
v.d. Made 0	" 10
Raadshoven 0	" 7

Uit Rotterdam.

Victoria — A. C. C.

De Amsterdammers verschijnen zonder dr. Gorter, mr. Sikman en dr. Quint, terwijl de Victoria de hulp moest missen van Jongbloed

en de Monchy en voor het verdere met het elftal uitkwam, dat over meer goeden wil dan capaciteiten beschikte. Amstels wint de tosh en kiest batten. Schröder en dr. Proost openen zeer goed op het bowlen van Kuypers en Dirkwager en de 30 zijn al op als Proost zijn wicket verliest. Kort daarop wordt Schröder dwazelijk uitgerund, zijn 25 waren kansloos en in moeien stijl bijeengebracht. Plotseling komt v. d. Pot, die ditmaal captain was, op het lumineuze denkbeeld, den 15jarigen lefthander Lutz op de gesnorde en gebaarde A.C.C. veteranen los te laten. Wat voor een gezicht de batslui zetten toen hij den bal ter hand nam weet ik niet, maar wel dat ze vreemd opkeken toen de een na den ander op zijn bowlen verdween. Hij heeft een zeer vreemde delivery en de batsman, die voor het eerst tegenover hem staat krijgt den indruk, dat de bal ergens uit zijn maag komt. Ik herinner mij eens een fotografie gezien te hebben, waarop het telegraafbord 0.2.0 aanwees en daarvoor Townsend als jongen van 14 jaar, tusschen twee reusachtige countyspelers instaan, die hij zoo juist gebowl had, zoo iets hadden zij van Lutz ook kunnen vereeuwigden. Dank zij zijn 6 voor 28, bleef het totaal onder de 100, waarvan Schröder 25, dr. Proost 15, Davis 8, Kupper 1, Rincker 4, v. Son 7, Godefroy 20, v. Lier 0, Beudeker 0, v. Gilse 6*, v. d. Berg 5, extra's 6, totaal 97. Dirkwager 2 voor 31, Kuypers 1 voor 32. De pitch had zich vrij goed gehouden: slechts een speler, Kupper, had een bal in zijn gezicht gekregen en maar een paar waren over de hoofden der batslui heengesprongen. Met angst en beven echter zag men Rincker aan het werk gaan op v. d. Pot en Goedhart. De eerste overs hadden zij het bowlen vrij goed in de gaten en op v. d. Berg werd zelfs gedurfd gespeeld. De tien zijn juist op als Rincker een verschrikkelijke ky bowl en eer Pot weet wat er gebeurt, vliegt zijn off-stump huppelend en springend op de longstop af, maar ook Rincker is de dupe van de historie, hij had zich overgoot en een spier in zijn zij verrekt, zoodat hij het bowlen moest opgeven. Victoria kreeg daardoor een goede kans om te winnen, maar als Kuypers kort daarop voor een onmogelijke run zijn wicket weggooit is ook deze hoop voorbij, wel maakt ieder nog het een en ander, van een productieve is echter geen sprake meer en de innings sluit voor 75. D. v. d. Berg, die in Victoria-kleuren gehuld voor Amstels bowlde, was veel beter dan zijn cijfers aangeven. Er werd echter schrikbarend op hem gezwoerd en had 4 voor 39, Godefroy 2 voor 15, Schröder 0 voor 8, v. Lier 2 voor 1, Rincker 1 voor 2. Zooda's men ziet gaf ook Schröder eenige overs ten beste en speelde met niet minder dan 5 slips. Gescoord was door v. d. Pot 4, Goedhart 11, Haantjes 3, Kuypers 15, Schilthuis 3, Dirkwager 4, Hazen 13, Noorduy 11, Havelaar 9, Lavell 1*, Lutz 0, extra's 10. Victoria laat A.C.C. voor de tweede maal naar de wickets trekken, maar ditmaal gaat het heel wat beter. Schröder speelde prachtig, alles langs den grond. Proost gaf echter in zijn 20, drie catches op Kuypers, eer deze hem zelf ving, maar er waren toch een paar prachtige slagen in. Als de telegraaf 6 voor 112 aanwijst geeft de Victoria

den strijd op. Schröder 45, dr. Proost 20, Davis 14 v. Gilse 0, Kùpfér 4, Rincker 0, Godefroy 11, v. Lier 9, extra's 9. Ditmaal had Kuypers 1 voor 27, Lutz 0 voor 18, Dirkwager 0 voor 25, Hazen 3 voor 20, v. d. Pot 1 voor 7, Havelaar 0 voor 3, Goedhart 0 voor 1. Victoria verloor dus op eerste innings met 22 runs.

De scores luiden:

Amstels C.C.

Schröder run out	25	b. v. d. Pot	45
Proost c. Dirkwager b. Kuypers 15		c. & b. Kuypers 20	
Davis h. w. b. Lutz	8	b. Hazen	14
Kùpfér	1	b. "	4
Rincker	4	run out	0
L. v. Son	7		
Godefroy c. Schilthuis b. Lutz 20		not out	11
F. v. Lier l.b.w. Dirkwager	0	not out	9
Boudeker c. Schilthuis b. Lutz 0			
v. Gilse not out	6	b. Hazen	0
v. d. Berg c. en b. Dirkwager 5			
extra's	6	extra's	9
Totaal	97	Totaal	117

Victoria.

v. d. Pot b. Rincker	5
Goedhart b. Godefroy	11
Haantjes b. v. d. Berg	3
Kuypers run out	15
Schilthuis c. Gilse b. Godefroy	3
Dirkwager b. v. d. Berg	4
Hazen c. F. v. Lier b. v. d. Berg	13
Noorduyn c. Davis b. v. d. Berg	1
Havelaar b. F. v. Lier	9
Lavell not out	1
Lutz b. F. v. Lier	0
extra's	10
Totaal	75

Bowling-Analyse.

	O. M. R. W.				
Kuypers	11 1 32 1	12 1 27 1			
Lutz	11 3 28 6	4 — 18 —			
Dirkwager	9 — 31 2	4 — 27 —			
Hazen		5 — 20 3			
v. d. Pot		2 — 7 1			
Havelaar		1 — 3 —			
Goedhart		1 — 1 —			
Rincker	3 2 21 1				
v. d. Berg	13 2 33 4	3 noballs			
Godefroy	7 — 15 2				
Schröder	4 1 8 —				
v. Lier	1 — 1 2				

De wedstrijd D.V.S.—Achilles I ging niet door daar Achilles geen elftal had. Het plan is nu deze wedstrijd 11 September te spelen, maar dan zal er ook wel niets van komen. Een V.O.C.-combinatie speelde tegen D.O.V. uit den Haag en wist met 18 runs op eerste innings te winnen. Het spel van D.O.V. is er het laatste jaar verbaasd op vooruitgegaan, vooral fielden en bowlen. Zien zij niet tegen de voortdurende reizen op, dan zouden we hen beaai aanraden het volgende jaar in de Rott. competitie uit te komen, succes is verzekerd. In Burghout hebben zij een zeer aardige fast-bowler, terwijl Erkelens medium met nu en dan veel off-effect is. Het batten blijft nog altijd het zwakke punt. V.O.C. wint de tosh en opent met J. v. d. Leck en G. v. d. Zee. Beide hebben eenigen tijd noodig om zich op het goede bowlen in te spelen, maar juist als eerstgenoemde met zijn gewone snelheid te scoren,

als hij door J. Erkelens van een harde legslag prachtig met een hand gevangen wordt 1 voor 38. Stenger, die nu inkomt neemt Erkelens nog al onderhanden, maar v. d. Zee is onrustig en met het totaal op 58 gaat hij met een prachtige bailer van Burghout. Stenger zet nu een langen stand met Vink op en brengt het tot 3 voor 82 als de laatste gevangen. De volgende wickets presteeren niets en het staat weldra 8 voor 93. Maar Barghout, die aan zijn 16e over is, begint nu blijkbaar vermoeid te worden, waarvan de laatste wickets nog een nuttig gebruik maken en de innings sluit voor 117. Volgens afspraak zouden er bij V.O.C. geen bowlers van het eerste elftal in het vuur komen en men begon met de juniors, hierop werd vijandig geslagen en geholpen door 14 wickets stond het eindelijk 5 voor 77. Vink nam nu het bowlen over en regelmatig vielen nu de wickets op zijn harden oneffect bal, die de batslui geregeld verraste. De innings sloot voor 99. Vink nam 7 wickets voor 14 runs. Met het oog op den wedstrijd Victoria—A.C.C. werd toen maar gestaakt.

J. v. d. Leck c. J. Erkelens b. Burghout	25
G. v. d. Zee	13
G. Stenger	29
B. Vink	14
C. den Held c. G. Erkelens b. "	2
C. v. d. Zee	1
H. Grimmon c. v. d. Eem b. "	0
A. C. v. d. Eb	0
L. Stenger, run out	8
Joh. Stenger	3
N. v. Prooye	12
extra's	10

Totaal . . . 117

Voss c. v. d. Eb b. C. v. d. Zee	9
Smenck	0
J. Erkelens	22
G. Erkelens	2
H. Burghout	22
Corporaal	10
P. Erkelens	3
P. v. d. Eem	5
Swüste	1
Michiels	3
Nieuwerbrugge not out	0
extra's	22

Totaal . . . 99

Burghout	21 5 41 7
Erkelens	16 1 49 2
Smenck	4 — 18 —

Haagsch Cricket.

De klassieke wedstrijd 's-Gravenhaagsche C.C.—Rood en Wit mag zich meer dan eenig andere in de belangstelling van het Haagsche sportpubliek verheugen en zoo waren dan ook nu, vooral Zondagmiddag, de schaduwrijke plekjes dicht bezet door vele jonge dames en heeren in lichte zomertoiletjes, welke tegen het donker, frische groen der hoge populierboomen alleraangenaamst afstaken. Waar de belangstelling zoo groot was, daar voelden de Haagsche spelers weder wat moed in zich opkomen na de algemeene malaise van de vorige weken; er werd ten minste begonnen met het idee: Nu moeten we maar weer eens winnen. Dezen

keer is dit idee bewaarheid geworden, hetgeen de aandachtige lezer uit de volgende regels ongetwijfeld zal merken.

De 's-Grav. C.C. miste Bouwlier, een verlies dat echter voor de Hagenaars van minder gewicht was dan de absentie van van Waveren aan Haarlem's zijde. Posthuma stond nu dus vrijwel alleen tegenover de elf Haagse batslui, want het is genoegzaam bekend dat onder de overige negen Haarlemmers weinig goede bowlers schuilen. Om kort te zijn, om 11.15 openen Schröder en Coops op Posthuma en Holdert. Het werd ditmaal geen stand van 121 runs; voor het eerste wicket reeds met het totaal op 11 was Coops Posthuma's slachtoffer en 14 runs later keerde ook Gerkens naar het Paviljoen terug. Met Feith in ging het beter. De captain die eenige weken absoluut „out off form" was geweest, toonde nu echter het spel nog niet verleerd te zijn.

Samen zetten beide batsmen een stand van 58 runs op touw, een stand, gedurende welke wij zeer schoon cricket te zien kregen. Feith cutte en hoekte harder dan ooit en aan den anderen kant lei Schröder ook op flinke wijze het hout er op. Op Posthuma, die zijn dag niet bijzonder had, werd even vlug gescoord als op de andere bowlers en bepaald schitterend was de wijze, waarop beide batsmen scoorden van de slechte ballen. Met het totaal op 83 verdween eindelijk Schröder door Posthuma's grooten off-bal, doordat hij een oogenblik zijn zelfbeheersching kwijt was en à tout prix wilde slaan. Zijn 46 runs waren geheel kansloos gemaakt, vlug gescoord, zonder nu juist groote slagen gemaakt te hebben. Zij innings bevatte 3 viëren, 4 driëen en 5 tweeën. Van Booven zag zich al heel spoedig netjes door den kleinen Van Gogh gevangen (4 voor 84) en spoedig daarna was ook Stelling uit, gevangen door den keeper (5 voor 99). Van niemand kreeg Feith nu eigenlijk steun meer en ziende, dat er dus vlug gescoord moest worden, dacht hij niet meer aan gemiddelden of iets anders, doch begon er geweldig het hout op te leggen. Zoo sloeg hij Weerman in een over voor 17 runs. Met dit al begon hij langzamerhand zijn century te halen en iedereen dacht dat dit heugelijk feit ook plaats zou vinden, toen hij zich door Tromp tot het loopen van eenen gewaagden run liet verleiden, met het bekende noodlottige gevolg. Zijn innings was in aantrekkelijken lossen stijl gespeeld en vrijwel kansloos. Een uiterst moeilijken kans aan Van de Poll, laag bij den grond, werd niet geaccepteerd. Toen hij uit was kwam ook spoedig de Haagse innings tot een einde. Het totaal werd met 16 extra's mede 169 en het zou, zoo meende men, nog een uiterst lastige taak zijn, het sterke battingsteam der Rood-Witten onder dit totaal uit te krijgen.

Intusschen liep het nogal mee. Swens en Kool waren zoo dom indraaiende ballen van Feith te willen cutten en verdwenen beiden voor slechts luttel runs. Behalve Posthuma, van Gogh en van de Poll kon niemand zich lang staande houden. Van Gogh en van Manen eerst en daarna van Gogh en van de Poll waren het die er in slaagden de collaps te

stuitten. De stand van de eerste twee duurde, door zeer onvoorzichtig spel, vrij lang en leverde 20 runs terwijl in gezelschap van van de Poll van Gogh andermaal 24 runs aan de score wist toe te voegen. Het is anders een veel belovend batsmannetje, die van Gogh. Nu is zijn spel, door gemis aan kracht, nog wat eenzijdig, doch hij heeft reeds eene zeer sterke verdediging aan den off. kant, waar hij dan ook al zijn runs scoorde. Van de Poll is meer het type van een freehitter met een vrij goede verdediging. Zijn 24 runs waren de hoogste bijdragen in Rood en Wit's totaal van 84 en in lossen stijl gemaakt. Geheel kansloos was zijn innings niet, doch zonder geluk geen hooge score. Van de bowlers had Feith met 6 voor 29 het meeste succes. Coops 4 voor 29. Gerkens 0 voor 18.

Feith stond den Haarlemmers, die den follow-on hadden, nogmaals in te gaan. Veel kans op eene overwinning was er echter niet en daar ook het veld der Hagenaars, dat in de 1e innings al zoo-zoo was, aanmerkelijk daalde, was spoedig de animo er uit. Rood en Wit stelden zich tot taak hun achterstand op te halen, waarin zij slaagden ten koste van 4 wickets. Vermelding verdienen de drie volgende feiten n.m. dat Koolhoven een uur batte voor 18 runs, dat Schill, die Tromp achter het wicket had vervangen, daar ter plaatse Kool zeer mooi uitving en dat ook een goede catch van van Booven Posthuma van de mat deed verdwijnen. Succes met den bal had Feith 3 voor 29 en in mindere mate van Booven met 1 voor 32.

Hieronder de scores:

's-Grav. C.C. 1e Innings.

Schröder b. Posthuma	46
Coops b.	4
Gerkens c. v. d. Poll b. Posthuma	1
Feith run out	85
van Booven c. v. Gogh b. Koolhoven	1
Stelling c. v. Manen b. Weerman	1
Schill c. Kool b. Posthuma	1
Milo b. Posthuma	2
Feith Jr. c. v. d. Poll b. Holdert	4
Tromp b. Posthuma	7
van Oven not out	1
Extra's	16
Totaal	169

Rood en Wit.

1e Innings.	2e Innings.
Swens b. Feith	3
Weerman b. Coops	4
Kool b. Feith	0
Posthuma b. Coops	12
O. Manen c. Schröder b. Feith	5
v. Gogh b. Coops	19
Holdert l.b.w. Feith	0
v.d. Poll st. Tromp Coops 27	
Rueb b. Feith	2
Koolhoven not out	1
Ducloix b. Feith	0
Extra's	8
	84
c. Schill b. v. Booven 26	
c. v. Booven b. Feith 8	
b. Feith	5
not out	12
not out	18
b. Feith	5
Extra's	8
	86

Gewonen door de 's-Gr.CC. op de 1e innings met 85 runs.

Uit Schiedam.

R.C.C.—A.V.V.

R.C.C. wint den toss en stuurt A.V.V. naar de wickets. C. Groothoff en Pel beginnen heel langzaam te scoren totdat op 15 de eerste gevangen wordt. Dit blijkt echter de grootste stand geweest te zijn, want behalve Douwes, die met Groothoff Jr. nog eenigen tijd stand houdt, vallen de wickets vrij geregeld, het totaal wordt 68.

R.C.C. begint slecht, de beste wickets verdwijnen voor een schijntje en het heeft alle schijn alsof ze het totaal der Amsterdammers niet zal bereiken. Tuijl krijgt er echter zijn oog in en weet door uitstekend spel de 68 te overschrijden. Als hij dan echter wil gaan slaan wordt hij door een prachtbal van Van Milligen gebowld. De innings sluit voor 82.

Voor de 2e maal doet A.V.V. vrijwel hetzelfde als in haar eerste innings en scoort 63, waarvan Kunst 15 en Barendrecht 12. Rademaker had ditmaal het meeste succes met zijn bowlen, als zijn hoogst gevaarlijk gegooi tenminste op den naam van bowlen aanspraak mag maken.

R.C.C. moest dus 49 maken om te winnen. Aanvankelijk schijnt dit een gemakkelijke taak en op 35 is pas 1 wicket neer. Dan besluit echter Van Milligen om Groothoff aan te zetten die met zijn hooge lobs reeds in de eerste over Bakker clean bowlt. In de volgende over wordt Nordlohne op het bowlen van Pel, die in dit gedeelte van den strijd prachtig bowlde, gevangen, terwijl Groothoff daarop Trio's wicket in elkaar gooit en Tuijl en Van Buijsen tot slaan weten te verlokken, met het begripelijke resultaat.

Nog slechts 2 wickets moeten vallen als R.C.C. nog 2 runs nodig heeft. De strijd is hoogst spannend, Rademaker slaat dan op een bal van Groothoff een single, de fielder gooit te hard aan en een overthrow geeft aan R.C.C. de overwinning.

Hieronder de scores:

A. V. V.

C. J. Groothoff c. Chapelle Jr. b. Tuijl . . .	9	c. en b. v. Buijsen . . .	2
A. P. Pel b. Tuijl . . .	10	c. Rademaker b. v. Buijsen . . .	4
Kunst run out . . .	3	c. v. d. Schouw b. v. Buijsen . . .	15
Barendrecht run out . .	2	c. en b. Rademaker . .	12
W. Brouwer b. Tuijl . .	8	b. Rademaker . . .	5
J. v. Milligen b. v. Buijsen . . .	5	b. Tuijl . . .	1
J. Brouwer Jr. run out .	0	c. Trio b. Rademaker .	0
Douwes not out . . .	14	c. Chapelle b. Rademaker . .	5
J. Groothoff c. Chapelle b. Rademaker . . .	6	b. Rademaker . . .	8
Boon b. Rademaker . .	1	not out . . .	0
J. C. Groothoff b. Rademaker . . .	0	run out . . .	0
Extra's . . .	10	Extra's . . .	10
	68		68

R. C. C.

v. Buijsen b. v. Milligen	4	c. v. Milligen b. C. Groothoff . . .	0
Bakker b. v. Milligen .	1	b. C. Groothoff . . .	18
Nordlohne l.b.w. b. Pel	4	c. W. Brouwer b. Pel	1
Trio c. Kunst b. Brouwer . . .	0	b. C. Groothoff . . .	10
Chapelle-Sr. b. Brouwer	4	b. Pel . . .	2
C. Tuijl b. v. Milligen	28	c. W. Brouwer b. C. Groothoff . . .	1
v. d. Schouw b. Pel . .	10	b. Pel . . .	6
Ris b. Pel . . .	8	b. Pel . . .	1
Rademaker run out .	4	not out . . .	5
A. de Kroes Jr. not out	9	not out . . .	1
Chapelle Jr. b. v. Milligen . . .	2		
Extra's . . .	8	Extra's . . .	7
	62	(voor 8 wickets)	52

Bowlen.

v. Buijsen . .	3 voor 22 en 3 voor 14
Tuijl . . .	3 voor 32 en 1 voor 17
Rademaker .	2 voor 4 en 5 voor 22
v. Milligen .	4 voor 33 en 0 voor 14
Pel . . .	3 voor 24 en 4 voor 12
W. Brouwer .	2 voor 17 en 0 voor 4
C. Groothoff .	4 voor 13

Van Bat en Bal.

Killick de Sussex-speler heeft nu 167 achter-eenvolgende wedstrijden voor de County gespeeld. Dit is record, daar Jim Littlewhite de vorig houder 160 gespeeld had, maar in een tijd toen er veel minder wedstrijden waren.

D. L. A. Jephson vertelt het volgende in de *Daily Chronicle*. „Ik bowlde op een batsman, die de bal tegen zijn beenen kreeg en ik appelleerde voor. I. b. w. De umpire gaf out, maar ik verstond not out en toen nu de batsman weg wandelde riep ik hem terug. Toen de over uitgebowl was zeide de umpire „ik had uitgegeven“. Nu vraagt Jephson kon die speler nu nog gedwongen worden weg te gaan. Het antwoord van de M.C.C. was, dat als de captain een speler toestaat zijn innings te vervolgen, hij dat later niet kan herroepen, al is het ook een vergissing. Indien zich zoo iets hier voordoet dan weten wij nu voortaan hoe te handelen.

Toen Iremonger voor Notts begon te cricketten kon hij slechts een slag maken, hoeveel hij er nu kan, zou de tegenpartij U beter kunnen vertellen.

Zoo men weet is Ranjitsinhji een evengoed fielder als batsman, waarvan het volgende een aardig staaltje is. Eens stond hij op point te fielden toen de batsman een gloeiend harden slag in zijn richting deed. Met een vlugge beweging greep hij den bal en stak hem tegelijkertijd in zijn zak. De batsman niet anders denkende of de bal zat ergens tegen den boundary keek verbaasd op toen hij nergens den bal ontdekte maar nog gekker keek hij toen hij Ranji kalm den bal uit den zak zag halen. De umpire die het geval gezien had stak den vinger op en de batsman kon wegwezen.

Op zijn terugkeer naar het paviljoen langs Ranji gaande zei hij echter tegen hem: „Ik veronderstel dat het dezelfde bal was, Mijn-heer?”

Grand Prix Rome 1904.

Buitenland

Cricket in Engeland.

Batting-Averages.

De opeenvolgende mooie scores van Tom Hayward hebben hun culminatiepunt bereikt in twee centuries innings op de Hove cricketgrond ten koste van Sussex. In aanmerking genomen hoe een uitstekend batsman en rungetter hij de laatste tien jaren was, is het wel vreemd, dat hij het nog nooit vroeger vertoonde. Maar in aanmerking genomen, dat het meerendeel der beroemdste batslui het nooit zoover gebracht hebben, zoals Abel, William Gunn, Murdoch, C. Hill, F. P. Jackson en dat Arthur Shrewsbury, die alleen Grace boven zich erkennen, reeds dertig jaren in county matches speelde, eer hij er in slaagde, dan schijnt er een massa toeval bij te komen. Twaalf jaren geleden telde de lijst slechts twee namen en wel Lambert 107* en 147 in 1817 op Lords en W. G. Grace, die het driemaal vertoond had, maar met het beter worden van de wickets begon dit kunststuk meer in het bereik van iedereen te komen, zoodat de lijst nu 31 namen telt. We zullen er hier een paar uitnemen: Grace in 1868 130 en 102*, C. B. Fry in 1900 125 en 229, de eenige speler, die het ooit bij zoo'n geval over de 200 bracht, Stoddart 1893 194* en 124, enz. enz.

Een tweede merkwaardig feit is, dat Fry en Ranji nu ieder 51 centuries voor Sussex gescoord hebben, hierna het record van Grace 51 voor Gloucestershire evenaardend.

Een bewijs hoeveel meer wedstrijd tegenwoordig gespeeld worden is, dat Grace 28 jaar daarvoor noodig had, Fry 10 en Ranji 9 jaar.

Zooeven verscheen het bericht in de bladen, dat J. T. Brown de populaire Yorkshire speler het cricket er aan geven moet. Reeds jaren lang was zijn gezondheid maar zoo zoo. Hij speelde echter in Mei nog mee tegen Leicestershire, maar ging ziek naar huis onder den wedstrijd. Hoe populair hij was, bleek drie jaar geleden toen zijn benefiet wedstrijd 2000 pond realiseerde. Hij houdt met Tunncliffe het record van een eerste wicket stand zijnde 554 in 1898 tegen Derbyshire. In 1894 ging hij met Mr. Stoddart mee naar Australië en was een der weinigen wiens reputatie daardoor nog verhoogde. In de *Daily Chronicle* schreef A. C. Maclaren een zeer waardeerd artikel over hem.

En nu de matches. De regen die weken lang

op zich liet wachten, waardoor de velden dor en bruin werden en de spelers merkbare teekenen van uitputting begonnen te geven, is eindelijk naar beneden gekomen tot verademing van het geheele menschdom. Vooral in het Zuiden vielen zware buien, wat de doodsteek was voor verscheidene county matches, maar we hebben hier geen recht tot klagen, verandering was hard noodig. Er verschenen reeds flinke stukken in de kranten over het vermoeiende van velden en bowlen bij zulk weer op een grond, die zoo hard als ijzer is. Niemand is tegen zoo iets bestand en het is niets te verwonderen, dat er op het oogenblik zoo weinig goede fastbowlers meer zijn.

Sussex 8 voor 579 (Fry 181, Vine 65, Ranji 152) tegen Surrey 245 (Hayward 106) en 8 voor 350 (Hayward 112) Warwickshire 9 voor 521 (Quaife 193) Hampshire 215 (Major Poore 52) en 152.

Kent 367 (Mason 126) en 2 voor 139 — Somerset 326 en 177 (Poyntz 86).

Yorkshire 279 (Denton 72) en 1 voor 47. — Gloucestershire 186 en 343 (Thomas 75).

Lancashire—Essex. Het wickets in deze match waren levendig en daar de Lancashire bowlers hier veel beter gebruik van wisten te maken dan hun tegenstanders, hadden zij zonder twijfel het beste van het spel. Daarenboven had Essex verbazend veel pech, en indien dit niet het geval geweest was, zou Lancashire zonder twijfel ook een treurig totaal bereikt hebben. Zoals zij begonnen verloor Lanc. Maclaren voor een single, maar toen zetten Spooner en Tyldesley een flinken stand op, hoe erg de bal ook sprong, zoodat in 1 uur 40 minuten 166 runs voor het tweede wicket gescoord werden. Tyldesley gaf bijzonder aantrekkelijk cricket te zien, terwijl Spooner veel voorzigtiger was. Hierna echter bekwamen de bowlers plotseling de overhand, zoodat 6 wickets neer waren voor 205, maar met Sharp en Hornby in keerde het blaadje weer om. Zij begonnen de fielders te demoraliseeren, door korte runs te loopen en zodoende het geheele veld uit elkaar te trekken. Later sloegen zij er onvervaard op los en verhoogden het totaal met 177 in een uur en drie kwartier. Zodoende, dank zij de vier genoemde spelers, bereikte Lancashire het mooie totaal van 411 runs. Essex had nog een kwartier dien dag te batten, maar wisten niets te beginnen met het bowlen van Kermode en Brearly, die met den bal deden wat zij wilden, en verloren Fane, Sewell en Keigwin voor 26 runs. 's Nachts stortregende het en de bal sprong erger dan ooit. Alleen Mc Gahay zag kans het goede bowlen eenigen tijd weerstand te bieden. Voor 89 zaten de helden aan den kant, zoodat zij de follow on hadden met een achterstand van 322 runs. De eerste drie wickets vielen weer als slachtoffers van Brearly voor slechts 32 runs, maar het wicket begon spoedig gemakkelijker te worden en, hoewel het te laat was om de match in de wacht te slepen, konden toch verscheidene batslui zich onderscheiden. Mc Gahay en Carpenter maakten een nuttigen stand van 76 op een oogenblik dat de bowlers op hun best waren. Hierna begonnen zij duidelijk vermoed te worden en Essex wist hier een nuttig ge-

bruik van te maken. Op het eind van den tweeden dag stond het 7 voor 308. Keigwin, die den geheelen dag prachtig verdedigd had, was met 64 not out. Maar den volgende morgen werd hij met den eersten bal gebowld en toen de innings voor 327 sloot, behoefde Lancashire slechts 6 te maken om te winnen.

Maclaren b. Reeves	1
Spooner c. Carpenter b. Buckenham	86
Tyldesley c. Keigwin b. Sewell	87
Hallows b. Buckenham	1
Garnett c. Russell b. Buckenham	1
Cuttell c. Russell b. Reeves	10
Sharp not out	107
Hornby c. Douglas b. Buckenham	89
Kermode b. Buckenham	3
Brearly b. Buckenham	2
Worsley c. Fane b. Reeves	4
Extra's	20

Totaal 411

Fane c. Maclaren b. Brearly	3 b. Brearly	16
Sewell c. Maclaren b. Kermode	12 c. en b. Sharp	6
Perrin c. Hallows b. Brearly	13 c. Spooner b. Brearly	3
Keigwin b. Brearly	3 b. Brearly	64
Mc. Gahay c. Worsley	c. Worsley	66
b. Brearly	24 b. Sharp	66
Carpenter b. Kermode	12 c. Hallows b. Brearly	47
Freeman b. Brearly	2 c. Garnett b. Kermode	66
Reeves b. Brearly	5 c. Hornby b. Kermode	8
Douglas not out	9 c. Worsley b. Brearly	0
Russell b. Brearly	6 not out	25
Buckenham c. Cuttall	c. Spooner b. Brearly	5
b. Brearly	0	21
Extra's		21
	89	327

Tweede innings.

Maclaren 5*, Hornby 0*, Extra's 1. Totaal 6.

Buckenham	27	5	101	6
Reeves	34.5	3	130	3
Sewell	8	—	28	1
Kermode	17	7	38	2
Brearly	16.1	5	51	8
Sharp			20	6
			14	106
			30	5
			20	78

Leicestershire 253 (King 60) en 363 (Wood 79, King 65, Coe 93) — Notts 217 (Iremonger 80) en 4 voor 111 (J. Gunn 47*).

Yorkshire 229 en 1 voor 2 — Notts 194 (Jones 74) (niet uitgespeeld).

Lancashire 346 (Sharp 74) — Gloucestershire 125 en 142.

Somerset 7 voor 308 (Woods 123) — Surrey 116 (Abel 48) en 149 (Abel 65).

Essex 133 en 157 — Warwickshire 153 en 2 voor 139 (Quaife 56*).

Sussex 4 voor 363 (Vine 169, Newham 70, Ranji 82*) — Derbyshire 2 voor 25 (niet uitgespeeld).

De gemiddelden zijn thans:

Tyldesley	25	3	1765	225	80.23
Fry	27	2	1942	226	77.68
Iremonger	26	1	1622	272	65.88
Ranji	27	4	1441	166*	72.05
Quaife	24	4	1382	200*	60.09
Jones	28	4	1441	187	60.04
Hayward	43	4	2268	203	58.15

Hirst	30	2	1597	157	57.—
Perrin	24	3	1105	343*	52.62
Jackson	18	2	817	158	51.06
Spooner	28	3	1207	126	48.28
Evans	19	1	861	115	47.88
Sharp	20	5	715	107*	47.63
Raphael	27	—	1276	201	47.26
Knight	27	4	1078	203	46.86
Tancred	16	1	663	106	44.20
Palairret	22	—	948	203	43.09
Foster	26	—	1113	118	42.81
Marsh	16	3	548	172*	42.15
Warner	18	2	654	106	40.87
King	36	4	1303	128	40.72
Denton	34	3	1245	105	40.16
Hallows	21	3	722	137*	40.11

Bowling-Averages.

Schwarz	109.3	15	391	31	12.61
Cuttell	701.5	234	1455	83	17.53
Hallows	612	193	1374	77	17.84
Hearne (J. T.)	780.4	211	1837	105	17.97
Kotze	447	98	1409	78	18.06
Haigh	581	137	1611	83	19.41
Brearly	547.4	86	1732	88	19.67
Napier	421.4	104	1211	59	20.52
Kermode	311	85	904	44	20.54
Sinclair	371.5	71	1325	64	20.70
Smith	346.5	83	981	47	20.87

Hayward.

Indien het seizoen 1904 geen andere belangwekkende feiten had opgeleverd dan zouden de verrichtingen van Hayward in het tijdvak van 16 Juni tot 23 Juli voldoende zijn om het voor altijd als een merkwaardig jaar, te blijven beschouwen. In elf matches waaraan hij in dat tijdvak deelnam scoorde hij 1667 runs, een aantal dat nog nooit is bereikt en dat men slechts zeer zelden nabij is gekomen, in het zelfde of bijna hetzelfde aantal wedstrijden.

De meest recente voorbeelden van een dergelijk succes over eenzelfde tijdvak gaven C. B. Fry en Major R. M. Poore. De loopbaan van den laatsten was al van een meteor, kort, maar schitterend. Hij speelde in 1898 enkele goede innings maar het prachtige spel waarmede hij in 1899 de wereld verbaasde was een plotselinge verrassing. In het tijdvak van 12 Juni tot 12 Augustus nam hij deel aan twaalf wedstrijden spelende 21 innings en scorende 1551 runs. Viermaal bleef hij not out waardoor hij een gemiddelde had van 91. Voor zijn county speelde hij in 9 wedstrijden waarin hij 1399 runs maakte. Hij ging hietvoor 16 maal in bleef 4 maal niet uit hetgeen een gemiddelde geeft van 116.

Destijds werden Poore's verrichtingen beschreven als zijnde zonder wederga, hetgeen slechts in zooverre juist is, dat geen batsmen die in een seizoen slechts aan twaalf wedstrijden deelnam, ooit op zulk een succes had kunnen wijzen.

Wanneer men echter ziet dat W. G. Grace meer dan 1000 runs scoorde in 5 opeenvolgende matches in 1895 en dat hij reeds in 1876 in 3 opeenvolgende wedstrijden 839 runs bijeen sloeg, om slechts een tweetal van zijn vee

wonderbaarlijke verrichtingen te noemen, die door een groote tijdsruimte van elkaar gescheiden zijn, zal men moeten erkennen dat de eerepalm nog altijd voor de veteranen is, hoewel ook de jongeren recht op onze bewondering hebben. Onder deze jongeren is C. B. Fry zeker de meest belangwekkende persoonlijkheid, en zijn vele schitterende verrichtingen hebben hem een blijvende plaats in de cricketgeschiedenis verzekerd. Een gedeelte uit Fry's loopbaan herinnert ons aan de hierboven genoemde verrichtingen van Hayward. In 1901 n.l. van 16 Juli tot 12 Sept. speelde hij in 11 wedstrijden, scorende 1310 runs, gemiddeld 100 runs per innings, een verrichting die men kan rangschikken onder het werk van Poore in 1899 en van Hayward in dit jaar. Onwillekeurig wordt men van cricket statistici en daarom volgen hieronder deze 3 voorbeelden van doorlopend succes.

Micha. Ings, Runs, N.O. Gem.

T. Hayward,					
16 Juni tot 23 Juli 1904	11	20	1,667	3	98,—
C. B. Fry,					
25 Juli tot 12 Sept. 1901	11	14	1,310	1	100,—
Major Poore,					
12 Juni tot 12 Aug. 1899	12	21	1,551	4	91.23

Men zal hieruit zien dat, wat het aantal runs betreft, Hayward bovenaan staat, dat het gemiddelde van Fry het hoogst is, terwijl de cijfers van Poore merkwaardig zijn omdat ze zijn verrichtingen gedurende een geheel seizoen weergeven.

Zonder in vergelijking te treden kan men veilig zeggen dat Hayward zijn runs in magnifiek stijl maakte en dat men werkelijk zijn spel het predicaat correct kan toevoegen. Menige century of hooge score verdient meer gelukwensch dan wel lof, maar het geluk had niet de hand in de prachtige innings waarmede Hayward zijn 1667 runs gescoord heeft.

Integendeel is de fortuin eerder zijn vijand dan zijn vriend geweest. Verschillende van zijn innings begon hij op zeer critieke momenten, kwam op lastige pitches te spelen, en was in alle gevallen gehandicapt door de wetenschap dat zijn falen ook een falen voor Surrey zou beteekenen. Omtrent dit laatste kunnen de meeningen verschillen, en sommigen meenen zelfs dat dit juist de oorzaak van zijn doorlopend succes is, daar hij onder het gewicht van de op hem rustende verantwoordelijkheid zich geen enkele vrijheid veroorloofde.

Zijn volkomen meesterschap over den bal maakt het mogelijk dat hij dezen plaatst waar hij wil en dat hij b.v. op precies dezelfde ballen geheel verschillende slagen doet.

Wat zijn spel soms in fijnheid miste, vergoedde het weer door zekerheid, want er bestaat geen batsman die zooals hij bal op bal precies in het midden van het bat krijgt.

Volgens Engelsche cricketautoriteiten kan slechts de 234 not out van Ranjitsinhji in 1902 tegen Surrey op een lijn gesteld worden met verschillende innings van Hayward.

Wil men een voorbeeld van zijn wonderbaarlijk spel? Op hem werd gebowld een bal van onbespreekelijke lengte en uit zijn bewegingen zag men dat hij den bal kalm naar voren wil spelen. Plotseling, als de bal reeds vlak bij

hem is, roept de umpire: no ball; bliksemsnel trekt Hayward zich terug en eer iemand weet wat er gebeurt, vliegt de bal over den square leg boundary.

Zoo men begrijpt was de risico, om op een bal met een goede lengte te slaan, hem te groot, toen hij echter het no ball hoorde, was de risico verdwenen.

Men moet voor een dergelijke eenheid van gedachte en handelen bewondering hebben en volgens veler meening is Hayward op het oogmerk dan ook de professional batsman van het seizoen.

Een spierverrekking noodzaakt hem eenigen tijd rust te nemen, zoodat wij hem, waarschijnlijk echter slechts korten tijd, zullen moeten missen.

Lawn-Tennis.

Bataafsch Nieuws.

Dames Doubles.

Selica II—Lotos II.

Eindelijk dan toch hebben we een dames double te zien gekregen en ofschoon de spelkwaliteit nu niet zoo heel hoog stond was de match spannend.

De dames Hechtermans en Roersch wisten niet dan na een hevigen strijd de zege op de dames Dykerman en v. Beusechom te behalen. Mej. Roersch kwam, na een maandenlangen rusttijd weer voor het eerst uit, vandaar dat het geen verwondering baarde, dat Selica de eerste set met 6-1 won. Lotos kwam nu al eens meer op slag en won de volgende set met 6-2 en 6-4.

De dames double Selica II—A.D.O. was minder aardig daar Selica, nog versterkt door mej. Hellendoorn, verreweg de meerdere was, hetgeen de uitslag 6-1, 6-2 bewijst.

Tegen veler verwachting in wonnen mej. L. Arntzenius en mej. W. Rader, in aanmerking genomen hun spelen tegen Selica, van Lotos II, waar dezelfde dames weer voor uitkwamen. 't Succes der overwinning komt voornamelijk mej. Arntzenius toe. De uitslag was 7-5, 4-6, 3-6 voor A.D.O. De Lotos dames zij geraden meer met elkaar te oefenen, daar zij blijken gaven totaal niet aan elkaar gewend te zijn.

Mixed Doubles

Quick I—Lotos I.

Quick heeft in de voorcompetitie haar loopbaan tot een schitterend einde gebracht. Zij staat nu boven aan met 20 punten van de 30 die er te halen waren (terwijl Lotos I er 12 heeft) en verloor in 't geheel slechts 1 match.

Haar laatste match werd door Mej. Gay v. Pittius en den heer Gay v. Pittius met 6-3, 4-6 en 6-1 van Mej. Hattings Raven en P. Tydeman gewonnen. Nadat beide clubs een set

gewonnen hadden bleek Quick's superioriteit duidelijk in de final set. Mej. Gey v. Pittius is een mixed speelster bij uitnemendheid, haar spel achter in 't veld zoowel bij 't net, hoewel niet zoo krachtig als dat van Mej. Roukens, staat er toch vrijwel mede gelijk. Mej. Hattinga Raven speelt te hoog en geeft zoodoende den netspeler te veel kans om te smashen. Tydeman schijnt zijn ouden vorm maar steeds niet te kunnen terug vinden.

De belangstelling voor den Bataafschen Bondwedstrijden is niet meer zoo groot als in 't begin, misschien omdat de voornaamste wedstrijden 't eerst gespeeld zijn. Belangstellenden kunnen nu weer een serie mooie wedstrijden zien, welke aan het ballenhuisje bekend gemaakt zijn.

De belangrijkste zijn wel: H.S. A.D.O. (Prong)—Quick (v. d. Wal), H.S. Quick (v. d. Wal)—Lotos I (Toussaint), D.D. Quick (P. en S. Arntzenius)—Lotos I (Raveneek en Hattinga Raven), Mixed D. Lotos I—Quick, H.D. Lotos I—Quick en H.D. Lotos II—Quick).

De eindstand der competities A. en B. is nu Quick +23 punten, Lotos I +12 punten, Selica I —15 punten, Iris —20 punten.

Competitie B.

Lotos II +7 punten, A.D.O. +3 punten, X —3 punten, Selica II +7 punten.

De kampioens competitie bestaat dus uit de volgende clubs (alphabetisch)

A.D.O.; Lotos I; Lotos II; Quick.

Een woord van hulde mag Lotos II niet onthouden worden voor haar kranig debuut in de competitie, evenals den heer v. der Hinne voor zijne uitstekende leiding der afgeloopen competities.

Quick en Lotos II hebben de nieuwe competitie reeds geopend. Zoals te verwachten was werd deze match door de dames P. en C. Arntzenius van Lotos II gewonnen. De dames Arntzenius zijn sinds hun laatste match zeer vooruitgegaan en ik twijfel er sterk aan of er in de competitie een sterker dames double te vinden is. Door haar krachtige regthandstrok werd mej. Hechtermans en hare partner mej. Sluysboom totaal van de wijs gebracht, zoodat Quick gemakkelijk met 6—1, 6—1 won.

We zien nu met belangstelling de ontmoeting van de D.D. Quick en Lotos I te gemoet.

LOUIS E.

Wedstrijden te Hilversum.

Heden zijn op de Hilversumsche banen de jaarlijks wederkerende nationale tenniswedstrijden begonnen. Het aantal inschrijvingen is vrij groot, terwijl er eenige kampen zeer interessant beloven te worden. Alle tennis-liefhebbers zij dus geraden, heden morgen en vooral Zondag voor de final-matches een kijkje te gaan nemen bij het Hilversumsche tournament. On ne s'y ennuiera pas!

Lawn Tennis in Engeland.

Zaterdag eindigde te Manchester het Northumberland County tournament. H. L. Doherty was natuurlijk weer de man van den dag. Nadat hij de final van de Gents Singles van Ball Greene met 6—4 en 6—1 gewonnen had, wist hij zich in gezelschap van Hillyard ook de Gents Doubles toe te eigenen met 6—4, 6—1 en 6—2 op Smith en Mahony. Miss Douglass, de dames-kampioen van Engeland, won ook hier het Ladies Single nummer en sloeg in de final mrs. Stemy met 7—5 en 6—0.

Ingezonden.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.

Mijnheer de Redacteur!

Het zij mij vergund even den heer Drijver te antwoorden op zijn ingezonden stuk in het vorige nummer. De heer Drijver is boos. Nu ben ik het niet eens met hen die zeggen: „wie boos wordt, heeft ongelijk”, maar in dit geval heeft de heer Dr. toch zeer zeker ongelijk. En in zijn boosheid zegt hij o. a. aan 't adres van den heer van der Zee gansch ongemotiveerde woorden. Waarlijk, mijnheer Drijver, het ging en het gaat niet tegen u, tegen den scheidsrechter. En het gaat ook niet om de kniekers, in casu de 5 pop, maar het gaat om 't recht van 't spel. Als de heer van der Zee zegt, dat bedoelde wedstrijd ordelijk verliep, en U zegt van neen, dan hebt u ongelijk, want de heer van der Zee kent de toestanden op den Heuvel en u niet. Ordelijk wil dan ook in dit geval zeggen: ordelijk voor den Heuvel d. i., ik geef het toe, onordelijk voor menig ander veld. En de oppositie ging op de Algemeene Vergadering niet in hoofdzaak tegen 't feit, dat U den wedstrijd staakte, maar hiertegen: dat de Bond Unitas daarvoor bestrafte. Waarlijk, uw Rotterdamsche collega's hebben op den Heuvel voor heetere vuren gestaan. Door U worlt trouwens ook zeer onjuist mijn naam in verband met een en ander genoemd. U hebt in de *Sportkroniek*, kort na den wedstrijd, mijn meening kunnen lezen over de uitspraak van 't B. B.

Ten slotte heb ik gelachen toen U den heer van Hoogstraten ging bedanken voor zijn hulp op de Alg. Verg. Heb u de speech van dezen heer, speciaal waar hij sprak over kinderwagens en fietsen, werkelijk „au serieux” genomen? U zoudt het ronduit moeten schrijven, wilde ik dit gelooven.

Hoogachtend,

D. HANS.

Clubberichten.

A. C. en V. V. Volharding.

Zondag 11. won het 1e elftal van Ajax I (1e klasse comp. N.C.B.) met 9 wickets en verloor 't 3e van V.V.V. I (2e klas comp. A.C.B.) met innings en 51 runs. Zondag a.s. spelen: Volh. I—Amstels I (1e klas comp. N.C.B.) op ons terrein en Volh. II—Holl. I (1e klas comp. A.C.B.) op Holl. terrein. Eftalleden ontvangen convocatie.

Zij, die voor het a.s. voetbalseizoen wenschen te bedanken, zijn verplicht hiervan ondergeteekende vóór 15 Aug. e.k. schriftelijk mededeeling te doen.

H.H. leden worden herinnerd aan art. 37 sub b H.R., houdende verplichting tot opgave aan ondergeteekende van adresverandering, ook tijdelijke.

J. A. WIJNMALEN, wn-Secr.

Amsterdamsche Cricketbond.

Uitslagen: Albion won van Ol. I met 9 wickets en 2 runs, V.V.V. I van Volh. III met innings en 51 runs, Holl. II van Victoria met 25 runs.

Boete: Volh. III / 1 wegens niet inzenden scoring-book.

Programma.

7 Aug.	1e Afd.	Holl. I—Volh. II
14 "	2e "	Holl. II—V.V.V. II
		Volh. III—V.V.V. I
21 "	1e "	Volh. II—Albion
		Olympia I—A.V.V.
2e "		V.V.V. I—Holl. II

Van Woensdag 10 tot Zaterdag 20 dezer alles te zenden p. a. K. van Aken, Zevenend, Laren (N.H.)

R. Hartstraat 168. A. DE HAAN Azn., Secr.

A.V.V. D.O.S.B.

Geroyeerd wegens wanbetaling de heer L. J. Rischen, thans te Helmond.

H.H. leden worden verzocht meer te oefenen.

C. MONTAUBAN v. SWIJNDRECHT, 1e Secr.

V. V. A.

Aangenomen als w. l. den heer M. W. Dalmeyer. Voorgesteld als w. l. den heer C. Ernsting, Kerkstraat 375 door W. H. v. Nie.

3e H. de Grootstr. 14. J. H. TH. OEDEKERK Jr. Secr.

A. F. C. Ajax

Candidaat gesteld als w. l. de h.h. F. Machiels, door Willem Lamp, L. W. van der Vliet door H. F. Stallmann Jr., en L. W. Grabandt door F. Stempel.

20 Aug. alg. vergadering.

Bijpostkant., Amstel. H. D. DADE Hzn., 1e Secr.

H.V.V. „Hondt Braef Stant”.

Voorstellen tot reglementswijziging kunnen worden ingediend bij den heer J. W. Kips, Bilderdijkstr. 11.

Aangenomen als w. l. J. Lammer, H. J. A. Icken, G. F. de Bruijn Kops en als asp.-w. l. H. W. Jacometti, H. A. W. C. Goetzee, W. L. Tijtes en G. F. Mirandolle.

Franklinstraat 114. v. d. PUTTEN, 1e Secr.